

פָּחַדוּ בְּצִיּוֹן חַטָּאִים	כשבא אשור להלחם עם ציון, פחדו האנשים החוטאים,
אַחֲזָה רַעְדָה חַנְּפִים	רעדה אחזה לרשעים שמחניפים ליצרם,
מִי יִגּוֹר לָנוּ	וכך הם אמרו: מי מאתנו יכול לגור פה ולהתקיים כנגד מחנה אשור,
אַשׁ אוֹכֵלָה	שהוא כמו אש שורפת,
מִי יִגּוֹר לָנוּ	מי מאתנו יכול לגור פה ולהתקיים
מוֹקְדֵי עוֹלָם:	כנגד אלו ששרפו את כל אנשי העולם.
הַ לֶּךְ צְדָקוֹת	רוח הקדש עונה: יוכל להתקיים, מי שהולך בדרך של עשיית צדקות,
וְדַבֵּר מִיִּשְׂרָאֵל	ומדבר דברים ישרים,
מִי אֵס בְּבַעַע מַעֲשֵׂקוֹת	מואס מלחמוד ממון של גזל,
נֶעַר כִּפְיוֹ מִתְמַךְ בְּשׂוֹחַד	עושה תנועה חזקה של ניעור בידיו, מלהשען ולבטוח על לקיחת שוחד,
אֵטֶם אָזְנוֹ מִשְׁמַע דְּמִים	סותם את אזנו מלשמוע דיבורים של מסיתים לשפוך דם,
וְעַצֵּם עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרָע:	עוצם את עיניו מלראות דברים רעים שאסור לראות אותם.
הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכַּן	מי שעושה את כל הדברים שנזכרו, יזכה לגור בבטחון, כאילו הוא גר במרום,
מְצֹדוֹת סֹלְעִים מִשְׁגָּבוּ	וכאילו היו הסלעים החזקים לחוזק לו,
לֶחֶמוֹ נָתַן	לחם יקבל מן השמים,
מִימְיוֹ נְאֻמִּים:	מימיו יתקיימו ולא יפסקו.
מֶלֶךְ בִּיפְיוֹ תַחֲזִינָה עֵינֶיךָ	איש כזה יזכה לראות בעיניו את חזקיהו המלך ביפיו וגדולתו,
תִּרְאִינָה אַרְץ מִרְחָקִים:	הם העינים שעד עכשיו ראו את מלך אשור שבא ממרחקים.
לִבְךָ יִהְיֶה אִימָה	הלב שכל זמן שהיה מלך אשור חשב בפחד,

היכן סופר המלך שיגיע לכתוב עלינו גזירה לשלם מס,	אִיה־סֹפֵר
והיכן זה שבא לשקול כסף ולקחתו,	אִיה־שֶׁקֶל
והיכן זה שבא לספור כמה מגדלים יש, ולפי זה לחייב מס.	אִיה־סֹפֵר אֶת הַמְּגִדָּלִים:
מעכשיו כבר לא יהיו דברים אלו, את העם החזק הוא אשור,	אֶת עַם נֹעֵז
לא תראו עוד בעינים,	לֹא אֶתְרָאָה
לא תראו עוד את העם שקשה להבין את השפה שלו,	עַם עִמְקֵי שְׁפָה מְשֻׁמוֹעַ
שפה שנשמעת לא ברורה,	נִלְעַג לְשׁוֹן
ולא מבינים אותה.	אֵין בִּינָה:
תזכה לראות את ציון, ולא תגלה ממנה,	חֲזָה צִיּוֹן
תזכה לראות את העיר שאנחנו מתכנסים שם ברגל,	קִרְיַת מוֹעֲדֵנוּ
תזכה לראות בעיניך את ירושלים,	עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַיִם
מדור שקט,	נֹהַ שְׁאֲנָן
אוהל שאינו זז ממקומו,	אֶהֱלֵ בַל יִצְעַן
ולא יעקרו היתדות שעליהם האוהל נשען לעולם,	בַּל יִסַּע יִתְדֵי תִּיּוֹ לְנֶצַח
והחבלים של האוהל לא יסורו.	וְכָל חֲבָלָיו בַּל יִנְתְּקוּ:
כי באמת שם בירושלים,	כִּי אִם שָׁם
ד' שהוא חזק יהיה בעזרתינו,	אֲדִיר יְהוָה לָנוּ
ירושלים תהיה כאילו היא מוקפת בנהרות טבעיים,	מְקוֹם נְהָרִים
וביאורים (הם חפירות שחופרים בני אדם) רחבים,	יְאֵרִים רַחְבֵי יְדֵים
כדי שלא תוכל לב'א לירושלים אניה קטנה ששטה על פני המים,	בַּל תֵּלֶךְ בּוֹ אֲנִי שֵׁיט
ואפילו אניה גדולה וחזקה לא תוכל לעבור שם. הכוונה שתהיה שמורה מאשור ולא יוכל לב'א	וְצִי אֲדִיר לֹא יַעֲבֹרְנוּ:

אליה.	
כי ד' יעשה עבורינו משפט מיד אשור שהיה עושה לנו תמיד רע,	כִּי יִהְיֶה שְׁפָטֵנוּ
ד' מושל בנו,	יִהְיֶה זֶה מַחֲקֵנוּ
ד' מלך עלינו,	יִהְיֶה זֶה מַלְכֵנוּ
הוא יושיע אותנו מיד אשור.	הוא יוֹשִׁיעֵנוּ:
מכיוון שהזכיר הנביא בפסוק כ"א שלא יוכלו להגיע לירושלים אפילו בספינות גדולות, ממשיך לדבר במשל זה, לא יוכלו לב' א לכבוש את ירושלים, כי יהיה מצב שכאילו עזבו מנהיגי הספינה את החבלים, שמושכים את הוילון להפליג עם כיוון הרוח,	נִטְשׁוּ חֲבָלֶיךָ
ולא יוכלו להחזיק את העץ הגבוה שעל הספינה, שנקרא תורן,	בַּל יַחֲזִיקוּ כֵן תֹרְנֵם
ולא יוכלו לפרוש את הוילון שעל הספינה שנקרא נס. ביום מפלת אשור,	בַּל פָּרְשׁוּ נֹס
יחולק השלל הרב של אשור לבני ישראל,	אֶז חֵלֶק עַד שָׁלַל
המפלה של סנחריב ומחנה אשור, תהיה במקום קרוב לירושלים, עד שגם החגרים שנשענים על מקל,	מִרְבֵּה פִסְחִים
ילכו לשלול שלל.	בְּזָזוּ בְּזָ:
העם השוכן בירושלים, כבר לא יאמר,	וּבַל יֵאמַר שָׁכֵן
הנה נהייתי חולה מרוב הצרות,	חֲלִיתִי
כי העם שישב בירושלים,	הָעַם הַיֹּשֵׁב בָּהּ
יהיה מכופר מהעוונות, וכבר לא יהיו צרות ומחלות.	נִשָּׂא עֹן: